

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS PANEVĖŽIO APYGARDOS SKYRIUS

S P R E N D I M A S

2024 m. rugsėjo 13 d. Nr. 21RE4-137 (AG4-113/22-2024)
Panevėžys

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Panevėžio apygardos skyrius (toliau – ir Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Astos Povilonienės, Sigitos Šimbelytės ir Vestos Šliogerytės (pranešėja ir posėdžio pirmininkė),

2024 m. rugsėjo 11 d. rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinę bylą pagal pareiškėjo V. S. skundą atsakovei Asmens su negalia teisių apsaugos agentūrai prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos dėl sprendimų panaikinimo.

Komisija

n u s t a t ė:

pareiškėjas Komisijai paduotu ir vėliau patikslintu skundu prašė panaikinti Asmens su negalia teisių apsaugos agentūros prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos (toliau – Agentūra) Panevėžio teritorinio skyriaus 2024 m. balandžio 24 d. sprendimą Nr. STS-5889 „Dėl asmens su negalia automobilio statymo kortelės“ (toliau – ir 2024 m. balandžio 24 d. sprendimas) ir Agentūros Sprendimų kontrolės skyriaus 2024 m. liepos 8 d. sprendimą Nr. STS-1532 „Dėl asmens su negalia automobilio statymo kortelės“ (toliau – 2024 m. liepos 8 d. sprendimas).

Pareiškėjas skunde paaiškino, kad 2024 m. liepos 22 d. iš Agentūros gavo 2024 m. liepos 8 d. sprendimą, kuriuo atsisakyta skirti asmens su negalia automobilio statymo kortelę. Su tokiu sprendimu pareiškėjas nesutinka, kadangi turi daug rimtų sveikatos negalavimų. Pareiškėjas teigė, jog neprašo ir neprašė jokių neįgalumo pinigų. Mano, kad Agentūra pasielgė formaliai, kadangi, pareiškėjo nuomone, spręsti jo prašymą tik iš bendrosios kompetencijos gydytojų rašytinių išvadų yra visiškai nepagrįsta ir formalu, nes išvadą apie pareiškėjo kojų tikrą būklę gali pateikti tik angiochirurgas, tačiau poliklinikoje tokių specialistų nėra, jie yra tik ligoninėse, o norint pas juos patekti, reikia ilgai laukti. Pareiškėjas skunde nurodė, jog turi daug ligų, susijusių su amžiumi, problemų, susijusių su kojomis – pareiškėjui išoperuoti abu keliai, įdėti dirbtiniai spec. betono sąnariai, abiejų kojų kraujagyslės yra dalinai neveiklios, blogai maitina raumenis, todėl pareiškėjui sunku ir sudėtinga eiti tolimesnį kelią. Pareiškėjo paaiškinimais, operuoti keliai labai apribojo jo judėjimą, pareiškėjas negali atsiklaupyti, negali pašokti, negali net lėtai bėgti ir net ilgai stovėti; eidamas tolimesnį kelią, jaučia didesnius skausmus operuotose keliuose.

Patikslintame skunde pareiškėjas papildomai paaiškino, kad nė vienas Agentūros darbuotojas nesiteikė įvertinti pareiškėjo judėjimo galimybių arba pasikalbėti apie jo sveikatos būklę. Pareiškėjas nurodė, jog tik Vilniaus savivaldybės Socialinių paslaugų skyriaus vyriausioji patarėja R. M. 2024 m. balandžio mėn. susitiko su pareiškėju, išklausė jo prašymus, įsigilino į sveikatos problemas ir pasakė, kad pareiškėjui galėtų būti išduota asmens su negalia automobilio statymo kortelė. Minėtoji Vilniaus savivaldybės darbuotoja pareiškėjui paaiškino, kad dėl kompensacijos

poreikio bei dėl dalyvumo lygio nustatymo pareiškėjas bus kviečiamas į Agentūros Vilniaus skyrių. Pareiškėjas papildomai priminė, kad niekuomet neprašė jokios valstybinės paramos (b. l. 3, 23-24).

Atsakovė atsiliepiu į skundą prašė jį atmesti kaip nepagrįstą.

Atsiliepime paaiškino, kad asmens su negalia automobilio statymo kortelės išdavimą reglamentuoja Lietuvos Respublikos asmens su negalia teisių apsaugos pagrindų įstatymas (aktuali redakcija nuo 2024 m. sausio 1 d.; toliau – Įstatymas), Neįgalumo ir darbingumo nustatymo tarnybos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos (nuo 2024 m. sausio 1 d. – Agentūra) direktoriaus 2023 m. gruodžio 20 d. įsakymu Nr. V-74 patvirtintas Asmens su negalia automobilio statymo kortelės išdavimo tvarkos aprašas (toliau – Aprašas).

Vadovaudamasi Įstatymo 22 straipsnio 1 dalimi, atsakovė įvardino asmenis, kurie turi teisę gauti asmens su negalia automobilio statymo kortelę. Remdamasi Aprašo nuostatomis, paaiškino, kad nustatant kortelės poreikį, pildomas Agentūros direktoriaus įsakymu patvirtintos formos vertinimo aktas dėl asmens su negalia automobilio statymo kortelės; priėmus sprendimą dėl neįgalumo lygio, dalyvumo lygio, lengvojo automobilio ar jo techninio pritaikymo išlaidų kompensacijos poreikio, kartu priimamas ir sprendimas dėl kortelės poreikio (jeigu asmuo nenurodo, kad kortelės poreikio vertinimas nebūtų atliktas) (Aprašo 12, 14 punktai). Sprendimas neišduoti kortelės priimamas, jei asmuo neatitinka Įstatymo 22 straipsnio nuostatų (Aprašo 18 punktas). Pagal Aprašo 23.1 papunktį, asmeniui nesutikus su Agentūros priimtu sprendimu, Agentūros direktorius ar jo įgaliotas valstybės tarnautojas atlieka pakartotinį kortelės poreikio vertinimą. Pakartotinis kortelės poreikio vertinimas Aprašo 23.1 papunktyje nurodytu atveju atliekamas remiantis tik tais dokumentais ir (ar) informacija, kuri Agentūrai buvo pateikta arba Agentūros turėjo būti surinkta priimant skundžiamą sprendimą (Aprašo 24 punktas).

Atsakovės paaiškinimais, 2024 m. kovo 27 d. VšĮ Šeškinės poliklinikos siuntimu į Agentūrą pareiškėjas buvo nukreiptas į Agentūrą dalyvumo lygiui nustatyti. Minėtame siuntime nurodytos diagnozės pagal Tarptautinio ligų klasifikatoriaus – 10 Australijos modifikacijos (toliau – TLK-10-AM) kodus: Z96.65 Kelio sąnario implantas; E04.2 Netoksinė daugiamazgė struma (gūžys); E66.0 Nutukimas dėl kalorijų pertekliaus; I11.9 Hipertenzinė širdies liga be širdies nepakankamumo (stazinio); I85.9 Nekraujuojantys varikoziniai stemplės mazgai; K57.30 Divertikulinė storosios žarnos liga, be perforacijos ar absceso, divertikuliozė, kai kraujavimas nenurodytas; N40 Priešinės liaukos (prostatos) hiperplazija.

2024 m. balandžio 2 d. pareiškėjas kreipėsi į Agentūrą prašydamas nustatyti dalyvumo lygį.

2024 m. balandžio 2 d. – 2024 m. balandžio 24 d. Agentūros Panevėžio skyrius (rotacijos būdu) vertino pareiškėjo dalyvumo lygį, individualios pagalbos teikimo, lengvojo automobilio ar jo techninio pritaikymo išlaidų kompensacijų poreikius ir 2024 m. balandžio 24 d. sprendimais Nr. STS-4524, 4525, 4526 pareiškėjui dalyvumo lygio ir individualios pagalbos teikimo, lengvojo automobilio ar jo techninio pritaikymo išlaidų kompensacijų poreikių nenustatė.

2024 m. balandžio 24 d. Agentūros Panevėžio skyriaus sprendimu Nr. STS-5889 Asmens su negalia automobilio statymo kortelė pareiškėjui nebuvo išduota. Šį sprendimą pareiškėjas apskundė Agentūros direktoriui.

2024 m. liepos 8 d. sprendimu Nr. STS-1532 Agentūros Sprendimų kontrolės skyrius nusprendė neišduoti asmens su negalia automobilio statymo kortelės.

Atsižvelgdama į atsiliepime nurodytą teisinį reglamentavimą, atsakovė tvirtino, kad pareiškėjui negalėjo būti išduota asmens su negalia automobilio statymo kortelė, nes asmuo nepatenka į Įstatymo 22 straipsnio 1 dalies 1–4 punktuose nurodytų asmenų, kuriems suteikta tokia teisė, kategoriją, kadangi pareiškėjui nėra nustatytas lengvojo automobilio ar jo techninio pritaikymo išlaidų kompensacijos poreikis, nenustatytas sunkaus ar vidutinio neįgalumo lygis, nenustatytas iki 25 procentų dalyvumo lygis ir nenustatytas 30–55 procentų dalyvumo lygis.

Atsakovės nuomone, pareiškėjas skunde nenurodė konkrečių aplinkybių bei nepateikė jas pagrindžiančių įrodymų, kurie paneigtų priimto sprendimo pagrįstumą. Atsakovė taip pat teigė, jog tai, kad pareiškėjas nesutinka su priimtu sprendimu dėl asmens su negalia automobilio statymo kortelės išdavimo, nesudaro pagrindo išvadai, kad Agentūros priimtas sprendimas neatitinka Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo nuostatų ar priimtas nesilaikant teisės aktų reikalavimų (b. l. 46-49).

Skundas atmestinas.

Į bylą pateiktų medicininių dokumentų turinio duomenys tvirtina:

1. 2023 m. gruodžio 20 d. VšĮ Šeškinės poliklinikos ambulatorinio apsilankymo aprašymo, parengto gydytojo ortopedo traumatologo V. M., medicininių duomenų dalyje – anamnezėje nurodyta: „2021 m. rugsėjo 29 d. kairio kelio sąnario endoprotezavimas „Columbus“ endoprotezu su kauliniu cementu“; būklės įvertinimas objektyviai: „Judesiai 0-0-95. Pjūviai ramūs.“ (b. l. 50).

2. 2024 m. kovo 12 d. VšĮ Šeškinės poliklinikos ambulatorinio apsilankymo aprašymo, parengto gydytojo ortopedo traumatologo V. M., medicininių duomenų dalyje – anamnezėje: „EP kelių sąnariai – 2020 ir 2022 m.“; būklės įvertinimas objektyviai: „skausmas nestiprus. Judėjimas be pagalbinių priemonių. Blauzdos kiek patinusios. Girkelės paslankios. Judesys – ištiesimas / išlenkimas – 0-0-100 F.KL.-2“ (b. l. 51).

3. 2024 m. kovo 27 d. VšĮ Šeškinės poliklinikos E027. Medicinos dokumentų išrašė / siuntime, parengtame šeimos gydytojos A. K., siuntimo / tyrimo skyrimo duomenyse nurodoma: „Siuntimas į ANTAA dėl dalyvumo ir specialiųjų poreikių nustatymo“; Diagnozė: „Z96.65 Kelio sąnario implantas; nežiūrint taikyto operacinio, reabilitacinio, medikamentinio gydymo, išlieka judėjimo sutrikimas, vidutinis funkcinis sutrikimas, todėl siunčiamas į ANTAA dėl dalyvumo ir specialiųjų poreikių nustatymo.“ Medicininių duomenų dalyje nurodoma: „Anamnezė: Siuntimas į ANTAA pacientas skundžiasi abiejų kelių skausmu, apsunkintu judėjimu. Dėl gonoartrozės operuotas 2020 m. ir 2021 m. – endoprotezuoti endoprotezu su cementu abiejų kelių sąnariai, po operacijos taikyta reabilitacija. Funkcija atstatyta nepilnai, ilgiau paėjus, atsiranda kelių skausmai, sunku eiti ilgesnius atstumus. Stengiasi daugiau judėti automobiliu. Gydomas dėl kitų lėtinių susirgimų. <...>“. Būklės įvertinime objektyviai nurodoma: „Matuoti sveikatos būklės rodikliai 130 mm[Hg] / 80 mm[Hg], pulsas 66/min. Nutukimas I*. Alsavimas vezikulinis. Širdies tonai aiškūs, ritmiški. Pilvas neskausmingas. Kojų blauzdų limfedema, hiperpigmentacija po buvusios rožės. Kiek riboti abiejų kelių sąnarių judesiai. Skausmas nestiprus – 4–3 balai; blauzdos kiek patinusios. Girkelės paslankios. Judesys—ištiesimas/išlenkimas 0-0-95. F.KL.-2“. Susijusių diagnozių dalyje detalizuojama: „<...> Z96.65 Kelio sąnario implantas, nustatymo data 2024 m. kovo 25 d. PAGRINDINĖ DIAGNOZĖ. Funkcinė klasė: II Laipsnis: II vidutinis funkcijos sutrikimas, FN II“ (b. l. 52-54).

Bylos duomenimis nustatyta, kad pareiškėjas 2024 m. kovo 29 d. pateikė prašymą (Agentūroje gautas 2024 m. balandžio 2 d., reg. Nr. DNS-22312), kuriuo prašė nustatyti pareiškėjo dalyvumo lygį bei priimti sprendimą dėl asmens su negalia automobilio statymo kortelės išdavimo (toliau – Prašymas). Minėtuojų Prašymu pareiškėjas prašė nevertinti individualios pagalbos teikimo, lengvojo automobilio ar jo techninio pritaikymo išlaidų kompensacijos poreikio (b. l. 55-56).

Iš į bylą pateiktų rašytinių įrodymų matoma, kad Agentūros Panevėžio teritorinis skyrius 2024 m. balandžio 24 d. sprendimu Nr. STS-4524 „Dėl lengvojo automobilio ar jo techninio pritaikymo išlaidų kompensacijos poreikio“ (toliau – 2024 m. balandžio 24 d. sprendimas dėl kompensacijos poreikio) nustatė, kad asmens sveikatos būklė neatitinka kriterijų, nurodytų Individualios pagalbos teikimo, lengvojo automobilio ar jo techninio pritaikymo išlaidų kompensacijų poreikių nustatymo tvarkos aprašo, patvirtinto Lietuvos Respublikos socialinės

apsaugos ir darbo ministro ir Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2018 m. gruodžio 27 d. įsakymu Nr. A1-765/V-1530 „Dėl Individualios pagalbos teikimo, lengvojo automobilio ir jo techninio pritaikymo išlaidų kompensacijų poreikių nustatymo tvarkos aprašo patvirtinimo“, (toliau – Kompensacijų poreikio aprašas), kadangi specialiojo lengvojo automobilio įsigijimo ir jo techninio pritaikymo išlaidų kompensacijos poreikio vertinimo pareiškėjas nepageidauja. Vadovaudamasis Kompensacijų poreikio aprašo 28 punktu, teritorinis skyrius nusprendė nenustatyti lengvojo automobilio ar jo techninio pritaikymo išlaidų kompensacijos poreikio (b. l. 57-58).

Agentūros Panevėžio teritorinio skyriaus 2024 m. balandžio 24 d. sprendimu Nr. STS-4525 „Dėl dalyvumo lygio“ (toliau – 2024 m. balandžio 24 d. sprendimas dėl dalyvumo), vadovaudamasis Dalyvumo lygio nustatymo kriterijų ir tvarkos aprašo, patvirtinto Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro ir Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2005 m. kovo 21 d. įsakymu Nr. A1-78/V-179 „Dėl Dalyvumo lygio nustatymo kriterijų ir tvarkos aprašo patvirtinimo“ 26 punktu, nusprendė nenustatyti dalyvumo lygio, kadangi bazinio dalyvumo lygis įvertintas 0 balų (b. l. 59-61).

Iš į bylą pateikto Agentūros Panevėžio teritorinio skyriaus 2024 m. balandžio 24 d. sprendimo Nr. STS-4526 „Dėl individualios pagalbos teikimo išlaidų kompensacijos poreikio“ turinio duomenų matoma, kad Agentūros teritorinis skyrius nusprendė nenustatyti individualios pagalbos kompensacijos poreikio (b. l. 62-64).

Agentūros Panevėžio teritorinis skyrius 2024 m. balandžio 24 d. sprendimu nusprendė neišduoti asmens su negalia automobilio statymo kortelės, motyvuodamas tuo, jog pareiškėjas neatitinka asmens su negalia automobilio statymo kortelės išdavimo kriterijų, nurodytų Įstatymo 22 straipsnio 1 dalyje, nes asmeniui nenustatytas vidutinis / sunkus neįgalumo lygis ar 0–55 procentų dalyvumo lygis ar lengvojo automobilio ar jo techninio pritaikymo išlaidų kompensacijos poreikis (b. l. 65-67).

Nesutikdamas su minėtuoju sprendimu, pareiškėjas 2024 m. gegužės 20 d. pateikė skundą Agentūrai (b. l. 25). Skunde pareiškėjas nurodė, kad 2024 m. balandžio 24 d. sprendimas yra netinkamai išnagrinėtas, nelogiškas, nepagrįstas ir neatitinkantis pareiškėjo fizinės būklės. Atkreipė dėmesį, kad Agentūros Panevėžio teritorinis skyrius nepastebėjo, kad pareiškėjui yra išoperuoti abu keliai bei tai, jog pareiškėjas kojas gali sulenkti ribotai, tik iki 45 laipsnių. Atkreipė dėmesį, kad jam nereikia jokių piniginių išmokų ar specialaus automobilio pritaikymo, pareiškėjas ir toliau norėtų tęsti aktyvų kokybišką gyvenimą: lankyti parodas, muziejus, spektaklius, koncertus. Pažymėjo, kad gyvena užmiestyje ir pasiekti Vilnių gali tik mašina. Apibendrinamas pareiškėjas Agentūrai adresuotu skundu prašė panaikinti Agentūros Panevėžio teritorinio skyriaus sprendimą ir išduoti pareiškėjui asmens su negalia automobilio statymo kortelę (b. l. 25).

Byloje esantys duomenys tvirtina, kad Agentūros Sprendimų kontrolės skyrius 2024 m. liepos 17 d. raštu Nr. R-6585 „Dėl sprendimo“ informavo pareiškėją, kad atliko pakartotinį pareiškėjo vertinimą bei kartu su šiuo raštu pareiškėjui pateikė Agentūros Sprendimų kontrolės skyriaus 2024 m. liepos 8 d. sprendimą (b. l. 68-71). Minėtuoju sprendimu Agentūros Sprendimų kontrolės skyrius nusprendė neišduoti asmens su negalia automobilio statymo kortelės. Iš sprendimo turinio duomenų matoma, kad jame atsakovė pacitavo Įstatymo 22 straipsnio 1 dalies nuostatas bei nurodė, kad pareiškėjas neatitinka asmens su negalia automobilio statymo kortelės išdavimo kriterijų, nurodytų Įstatymo 22 straipsnio 1 dalyje, nes asmeniui nenustatytas vidutinis / sunkus neįgalumo lygis ar 0–55 procentų dalyvumo lygis ar lengvojo automobilio ar jo techninio pritaikymo išlaidų kompensacijos poreikis (b. l. 69-71).

Pareiškėjas, nesutikdamas su Agentūros Panevėžio teritorinio skyriaus 2024 m. balandžio 24 d. sprendimu ir Agentūros Sprendimų kontrolės skyriaus 2024 m. liepos 8 d. sprendimu, Komisijai paduotu ir vėliau patikslintu skundu prašė šiuos administracinius aktus panaikinti.

Atsižvelgiant į tai, nagrinėjamoje byloje sprendžiamas ginčas dėl pareiškėjo skundžiamų administracinių sprendimų – Agentūros Panevėžio teritorinio skyriaus 2024 m. balandžio 24 d. sprendimo ir Agentūros Sprendimų kontrolės skyriaus 2024 m. liepos 8 d. sprendimo teisėtumo.

Ginčui aktualų teisinį reglamentavimą įtvirtina Lietuvos Respublikos asmens su negalia teisių apsaugos pagrindų įstatymas, kurio paskirtis – užtikrinti asmens su negalia teisių apsaugą ir įgyvendinimą lygiai su kitais asmenimis, reglamentuoti negalios nustatymo, asmens su negalia individualiųjų pagalbos poreikių nustatymo, tenkinimo ir finansavimo pagrindus, atsižvelgiant į Lietuvos Respublikos Konstitucijos, Jungtinių Tautų neįgalųjų teisių konvencijos nuostatas, kitas tarptautinės teisės normas ir principus, nustatyti asmens su negalia teisių apsaugos sistemos institucijas, jų veiklos teisinius pagrindus, funkcijas, teises ir pareigas asmens su negalia teisių apsaugos srityje.

Vadovaujantis Įstatymo 15 straipsnio, reglamentuojančio Agentūros kompetenciją ir teises asmens su negalia teisių apsaugos politikos valdymo srityje, Agentūra ir (ar) jos struktūriniai padaliniai, dalyvaudami formuojant ir įgyvendinant asmens su negalia teisių apsaugos politiką, Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo nustatyta tvarka ir terminais priima sprendimus dėl asmens su negalia automobilio statymo kortelės poreikio, termino (1 dalies 6 punkto h papunktis).

Įstatymo 22 straipsnio 1 dalyje įvardinti asmenys, kurie turi teisę gauti asmens su negalia automobilio statymo kortelę, o t. y. 1) asmenys, kuriems nustatytas lengvojo automobilio ar jo techninio pritaikymo išlaidų kompensacijos poreikis; 2) asmenys, kuriems nustatytas sunkaus ar vidutinio neįgalumo lygis; 3) asmenys, kuriems nustatytas iki 25 procentų dalyvumo lygis; 4) asmenys, kuriems nustatytas 30–55 procentų dalyvumo lygis ir kurie turi galiojantį dokumentą, patvirtinantį teisę vairuoti lengvąjį automobilį, ir dėl ligos sukeltos negalios nuolat naudojami techninėmis judėjimo pagalbos priemonėmis: vežimėliu, skirtu asmeniui su negalia, ar vaikščiojimo priemonėmis (lazdele, ramentais, vaikštyne ar kita vaikščiojimui palengvinti skirta priemone).

Minėta, jog skundžiamą 2024 m. balandžio 24 d. sprendimą Agentūros Panevėžio teritorinis skyrius pagrindė Įstatymo 22 straipsnio 1 dalies nuostatomis, sprendimą neišduoti asmens su negalia automobilio statymo kortelę motyvuodamas tuo, jog asmeniui nenustatytas vidutinis / sunkus neįgalumo lygis ar 0–55 procentų dalyvumo lygis ar lengvojo automobilio ar jo techninio pritaikymo išlaidų kompensacijos poreikis. Vertinant Agentūros teritorinio padalinio sprendime nurodytus motyvus Įstatymo 22 straipsnio 1 dalyje nustatytų teisiųjų pagrindų atžvilgiu, vertinama, kad nagrinėjamu atveju buvo sprendžiama dėl visų Įstatymo 22 straipsnio 1 dalyje nurodytų teisiųjų pagrindų galimo taikymo. Tokių pagrindų, reglamentuojamų Įstatymo 22 straipsnio 1 dalyje bei kurie patvirtintų pareiškėjo teisę gauti asmens su negalia automobilio statymo kortelę, nebuvo nustatyta, t. y. Agentūros teritorinis skyrius nenustatė, jog pareiškėjui būtų nustatytas lengvojo automobilio ar jo techninio pritaikymo išlaidų kompensacijos poreikis (Įstatymo 22 straipsnio 1 dalies 1 punktas), taip pat nenustatyta, jog pareiškėjui būtų nustatytas sunkaus ar vidutinio neįgalumo lygis, 0–55 procentų dalyvumo lygis (Įstatymo 22 straipsnio 1 dalies 2–4 punktai).

Pasisakant dėl Įstatymo 22 straipsnio 1 dalies 1 punkte nustatyto pagrindo, kuriam esant asmuo įgyja teisę gauti asmens su negalia automobilio statymo kortelę, pažymėtina, kad byloje esantys rašytiniai įrodymai tvirtina, kad Prašyme suformuluotu prašymu pareiškėjas prašė nevertinti išlaidų kompensacijos poreikio (b. l. 56), į kurią atsižvelgdamas Agentūros Panevėžio teritorinis skyrius priimtu 2024 m. balandžio 24 d. sprendimu dėl kompensacijos poreikio nusprendė nenustatyti lengvojo automobilio ar jo techninio pritaikymo išlaidų kompensacijos poreikio. Remiantis nustatytaisiais duomenimis, sprendžiama, kad pats pareiškėjas savo valią atskleidžiančiu prašymu nevertinti lengvojo automobilio ar jo techninio pritaikymo išlaidų kompensacijos poreikio, paneigė galimybę atsakingajai institucijai taikyti Įstatymo 22 straipsnio 1 dalies 1 punkte nustatytą teisinį pagrindą, sudarantį pagrindą asmens su negalia automobilio statymo kortelę išduoti asmenims, kuriems nustatytas lengvojo automobilio ar jo techninio pritaikymo išlaidų kompensacijos poreikis.

Įstatymo 22 straipsnio 1 dalies 2 ir 4 punktai reglamentuoja teisės gauti asmens su negalia automobilio statymo kortelę teisinius pagrindus, kurie sietini su asmeniui nustatytu sunkiu ar vidutiniu neįgalumo lygiu bei 0–55 procentų dalyvumo lygiu. Nagrinėjant bylą nenustatyta, kad pareiškėjui būtų nustatytas sunkus ar vidutinis neįgalumo lygis ar minėtasis 0–55 procentų dalyvumo lygis. Į bylą pateikti rašytiniai įrodymai, t. y. Agentūros Panevėžio teritorinio skyriaus 2024 m. balandžio 24 d. sprendimo dėl dalyvumo lygio duomenys tvirtina, jog, sprendžiant dėl pareiškėjo pateikto Prašymo nustatyti dalyvumo lygį pareiškėjui, buvo nuspręsta jo nenustatyti, kadangi bazinio dalyvumo lygis įvertintas 0 balų (b. l. 59-61). Nors paduotame skunde pareiškėjas nurodė, kad jam išoperuoti abu keliai (įdėti dirbtiniai spec. betono sąnariai), taip pat teigė, kad sunku eiti tolesnį kelią, vis dėlto, kaip minėta prieš tai, 2024 m. kovo 27 d. VŠĮ Šeškinės poliklinikos E027. Medicinos dokumentų išraše / siuntime (b. l. 52-54), parengtame šeimos gydytojos Audronės Kirdeikienės šie duomenys buvo nurodyti ir Agentūros Panevėžio teritorinio skyriaus įvertinti prieš priimant 2024 m. balandžio 24 d. sprendimą dėl dalyvumo. Iš 2024 m. balandžio 24 d. sprendimo dėl dalyvumo turinio duomenų matoma, kad, sprendžiant dėl dalyvumo lygio nustatymo pareiškėjui, buvo vertintos diagnozės: „Z96.65 Kelio sąnario implantas, atitinkanti bazinio dalyvumo kriterijų 55.5.1. vidutinis judesių apribojimas papunktį, nes Kairio kelio sąnario endoprotezavimas „Columbus“ endoprotezu su kauliniu cementu; taip pat taikytos ir gretutinės diagnozės: E04.2, atitinkanti bazinio dalyvumo kriterijų 38.1. medikamentinis gydymas neskiriamas, nėra komplikacijų dėl ligos arba endokrininė liga pastoviai gydoma medikamentais su bent viena nustatyta komplikacija, nereikalaujančia pastovaus gydymo ir (ar) taikant gydymą funkcija kompensuota, nes E66.0. Netoksinė daugiamazgė struma (gūžys). Specifinis gydymas dėl skydliaukės neskirtas; Z96.65, atitinkanti bazinio dalyvumo kriterijų 55.5.1 vidutinis judesių apribojimas papunktį, nes Dešinio kelio sąnario implantas. F. kl. II. Judesys ištiesimas/išlenkimas 0/0/100⁰. 2000 m. endoprotezuotas dešinio kelio sąnarys.“ (b. l. 59-61). Tai, jog minėtasis Agentūros teritorinio padalinio sprendimas būtų nugincytas, nagrinėjant bylą nenustatyta, taip pat nenustatyta, kad pareiškėjui būtų nustatytas sunkus ar vidutinis neįgalumo lygis. Šiuo aspektu papildomai pažymėtina, jog nors patikslintame skunde pareiškėjas nurodė, kad nė vienas Agentūros darbuotojas nesiteikė įvertinti pareiškėjo judėjimo aparto būklę arba pasikalbėti apie pareiškėjos sveikatos esamą stovį, vis dėlto asmens su negalia automobilio statymo kortelės išdavimą reglamentuojantis Įstatymo 22 straipsnis ginčui aktualiu laikotarpiu nenustatė tokio teisinio reglamentavimo, jog sprendžiant dėl minėtosios kortelės išdavimo, Agentūra ar jos teritorinis padalinys turėtų tiesiogiai apžiūrėti ir įvertinti besikreipusio asmens sveikatos būklę.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, sprendžiama, kad Agentūros Panevėžio teritorinio skyriaus 2024 m. balandžio 24 d. sprendimas yra teisėtas, jo panaikinimo teisinių pagrindų Komisija nenustatė.

Sprendžiant dėl skundžiamo Agentūros Sprendimų kontrolės skyriaus 2024 m. liepos 8 d. sprendimo teisėtumo, matoma, kad juo pareiškėjui buvo atsakyta į jo 2024 m. gegužės 28 d. prašymą. Sprendimas pagrįstas tomis pačiomis Įstatymo 22 straipsnio 1 dalies nuostatomis, kuriomis vadovaujantis padaryta analogiška išvada, jog pareiškėjas neatitinka asmens su negalia automobilio statymo kortelės išdavimo kriterijų, nurodytų Įstatymo 22 straipsnio 1 dalyje, nes asmeniui nenustatytas vidutinis / sunkus neįgalumo lygis ar 0–55 procentų dalyvumo lygis ar lengvojo automobilio ar jo techninio pritaikymo išlaidų kompensacijos poreikis. Šio skundžiamo akto turinio duomenys tvirtina, kad atsakovė Agentūra, tikrindama teritorinio padalinio teisėtumą, padarė tokią pat išvadą kaip ir Agentūros Panevėžio teritorinis skyrius, priimdamas 2024 m. balandžio 24 d. sprendimą.

Pareiškėjo skundžiami Agentūros ir jos teritorinio padalinio sprendimai laikytini administraciniais sprendimais Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAI) 2 straipsnio 5 dalyje pateikiamos administracinio sprendimo sąvokos apibrėžties atžvilgiu, t. y. teisės aktų reglamentuotu būdu ir (ar) forma išreikšta vienkartinė viešojo administravimo subjekto valia dėl teisės taikymo, privaloma ir skirta konkrečiam asmeniui ar individualiai apibrėžtai asmenų grupei, todėl tokių aktų priėmimui bei turiniui taikomi VAI 10 straipsnyje reglamentuojami reikalavimai, be

kita ko, administraciniame sprendime nurodyti jo priėmimo teisinį ir faktinį pagrindus ar kitas administraciniam sprendimui įtakos turėjusias aplinkybes bei administracinio sprendimo motyvus.

Vadovaujantis Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 91 straipsnio 1 dalimi, skundžiamas teisės aktas (ar jo dalis) turi būti panaikintas, jeigu jis yra: 1) neteisėtas iš esmės, tai yra savo turiniu prieštarauja aukštesnės galios teisės aktams; 2) neteisėtas dėl to, kad jį priėmė nekompetentingas viešojo administravimo subjektas; 3) neteisėtas dėl to, kad jį priimančias buvo pažeistos pagrindinės procedūros, ypač taisyklės, turėjusios užtikrinti objektyvų visų aplinkybių įvertinimą ir sprendimo pagrįstumą.

Nagrinėjama atveju Komisija, išnagrinėjusi byloje surinktą medžiagą, nenustatė nei formaliųjų, nei materialiuųjų skundžiamų aktų – 2024 m. balandžio 24 d. sprendimo ir 2024 m. liepos 8 d. sprendimo – neteisėtumo pagrindų, todėl jų panaikinti nėra teisinio pagrindo.

Minėta, jog vienas iš pagrindų, reglamentuotų Įstatymo 22 straipsnio 1 dalyje bei į kurį, be kitų pagrindų, taip pat buvo atsižvelgta sprendžiant dėl pareiškėjo teisės gauti asmens su negalia automobilio statymo kortelę buvo aplinkybė bei tuo pačiu ir teisinis pagrindas, jog pareiškėjui nenustatytas lengvojo automobilio ar jo techninio pritaikymo išlaidų kompensacijos poreikis. Šiuo aspektu pareiškėjas prarado teisę įgyti asmens su negalia automobilio statymo kortelę vien dėlto, jog vienu iš Prašyme suformuluotų prašymų prašė nevertinti automobilio ar jo techninio pritaikymo išlaidų kompensacijos poreikio. Atsižvelgiant į tai, jog toks pareiškėjo prašymas sukėlė jam neigiamas teises pasekmes, pareiškėjui pasiūlytina pakartotinai kreiptis į Agentūrą prašymu prašant spręsti dėl lengvojo automobilio ar jo techninio pritaikymo išlaidų kompensacijos poreikio nustatymo, kas iš esmės galėtų turėti įtakos pareiškėjos teisei gauti asmens su negalia automobilio statymo kortelę.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 14 straipsnio 4 ir 7 dalimis, 19 straipsniu, 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu bei 22 straipsniu, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

atmesti pareiškėjo skundą kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo jo priėmimo dienos bylos šalys turi teisę skųsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkė

Vesta Šliogerytė

Komisijos narė

Asta Povilonienė

Sigita Šimbelytė